

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณี การแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ.

ระหว่าง	บริษัท ท.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วย บริษัท ท. ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐาน ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ท. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx และประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) ทั้งนี้ บริษัท ท. จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และในปี ๒๕๖๔ ภายหลังการจดทะเบียนนิติบุคคล มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย จำนวน xxx บาท ซึ่งบริษัท ท. ถือเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจควบคุม ตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของบริษัท ท.๑ ซึ่งเป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx และประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) เช่นเดียวกับ บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจการประกันวินาศภัย และมีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจ...

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เป็นบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย เลขทะเบียนนิติบุคคล xxx และประกอบธุรกิจ นายหน้าประกันวินาศภัย ซึ่งในปีที่ผ่านมา มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น xxx ล้านบาท ทั้งนี้ บริษัท อ. เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย และมีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่เป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท อ.๑ ประกอบธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ และมีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

บริษัท ท. กระทำการเข้าซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงจำนวนร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงของบริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ)

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ท. เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในบริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ xxx ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

๔. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดจากลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ พบว่า บริษัท ท. (ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ) เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) และมีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจควบคุมตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คือ บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจการประกันวินาศภัย และในส่วนของบริษัท อ. (ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ) เป็นบริษัทที่ประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย และมีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจควบคุม ตามประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ คือ บริษัท อ.๑ ประกอบธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ

๔.๑ ธุรกิจประกันภัย^๑ คือ การบริหารความเสี่ยงภัยวิธีหนึ่งซึ่งโอนความเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัยไปสู่บริษัทผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาความคุ้มครองในกรมธรรม์ประกันภัย และผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายค่าเบี้ยประกันภัยให้กับบริษัทผู้รับประกันภัย เมื่อเกิดความเสียหายผู้รับประกันภัยจะชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามที่ได้ระบุความคุ้มครองไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยตามสัญญาที่ได้ตกลงกันไว้ โดยธุรกิจการประกันภัยทั้ง ๒ ประเภท มีหลักเกณฑ์และมีการกำกับดูแลภายใต้กฎหมายที่แตกต่างกัน การประกอบธุรกิจประกันชีวิตอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ธุรกิจประกันภัยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ ประกันชีวิตและประกันวินาศภัย โดยตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่า บริษัท ท.๒ ซึ่งเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยร่วมกับบริษัท ท. ที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของบริษัท ท.๑ มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท ในส่วนของบริษัท อ. และบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย ไม่มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย

^๑ ความหมายของประกันภัย. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.).

ในตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย โดยภายหลังการรวมธุรกิจข้างต้น มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๒ ธุรกิจตัวกลางซื้อขายประกันภัย ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) แบ่งประเภทของธุรกิจตัวกลางซื้อขายประกันภัยออกเป็น ๔ ประเภท ประกอบด้วย (๑) ตัวแทนประกันภัย (Insurance Agents) (๒) นายหน้าประกันภัย (Insurance Brokers) (๓) ธนาคารพาณิชย์ และ (๔) บริษัทประกันภัยเสนอขายให้กับผู้บริโภคโดยตรงผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย พบว่า บริษัท ท. และบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย ไม่มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทยในตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย ในส่วนของบริษัท อ. และบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท โดยภายหลังการรวมธุรกิจข้างต้น มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งไม่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๓ ธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ มีลักษณะการประกอบธุรกิจ คือ การให้บริการการฝึกอบรม หรือปรึกษาธุรกิจ ผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ให้กับผู้ใช้บริการหรือผู้ที่สนใจ ซึ่งในกรณีนี้จะเป็นการให้บริการด้านการฝึกอบรมเพื่อขอต่อ - ขอรับใบอนุญาตนายหน้าประกันวินาศภัยเป็นหลัก โดยตลาดธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ พบว่า บริษัท ท. และบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย ไม่มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทยในตลาดธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ในส่วนของบริษัท อ.๑ ซึ่งเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย ที่อยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของบริษัท อ. มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท โดยภายหลังการรวมธุรกิจข้างต้น มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ จำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งไม่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

๕. ขอบเขตตลาด

๕.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

เมื่อพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท ท. ซึ่งประกอบธุรกิจการลงทุนในกิจการอื่น ๆ (Holding Company) มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท ท.๒ ประกอบธุรกิจการประกันวินาศภัย ในส่วนของบริษัท อ. ประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) คือ บริษัท อ.๑ ประกอบธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ดังนั้น การประกอบธุรกิจในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจดังกล่าว คือ (๑) ตลาดธุรกิจประกันวินาศภัย (๒) ตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย และ (๓) ตลาดการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ธุรกิจประกันภัยสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ การประกันชีวิตและการประกันวินาศภัย โดยธุรกิจการประกันภัยทั้ง ๒ ประเภท มีหลักเกณฑ์และมีการกำกับดูแลภายใต้กฎหมายที่แตกต่างกัน การประกอบธุรกิจประกันชีวิตอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้ การประกันภัยทั้งสองประเภทจึงไม่สามารถทดแทนกันได้ ตามหลักเกณฑ์และการกำกับดูแลภายใต้กฎหมายที่แตกต่างกัน อีกทั้ง ธุรกิจนายหน้าประกันภัย ถือเป็นธุรกิจตัวกลางซื้อขายประกันภัยประเภทหนึ่งตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำหนด ซึ่งประกอบด้วย (๑) ตัวแทนประกันภัย (Insurance Agents) (๒) นายหน้าประกันภัย (Insurance Brokers) (๓) ธนาคารพาณิชย์ และ (๔) บริษัทประกันภัยเสนอ

ขายให้กับผู้บริโภคโดยตรงผ่านช่องทางต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความสามารถในการทดแทนกันของช่องทางการซื้อ ประกันภัยในแต่ละช่องทาง พบว่า แต่ละช่องทางมีการให้บริการที่แตกต่างกัน ช่องทางการซื้อขายประกันภัย แต่ละช่องทางจึงไม่สามารถทดแทนกันได้ ตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ

ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวข้างต้น จึงไม่มีความทับซ้อนกัน เนื่องจากธุรกิจประกัน วิทยาศาสตร์ และธุรกิจนายหน้าประกันวิทยาศาสตร์ ไม่สามารถทดแทนกันได้ ตามหลักเกณฑ์และการกำกับดูแล ภายใต้กฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

๕.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ พบว่า (๑) ธุรกิจประกันวิทยาศาสตร์มีช่องทางการจัดจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยมีหลากหลาย และมีการให้บริการที่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศไทย อีกทั้งเงื่อนไขในการให้บริการมีลักษณะที่เหมือนกันในทุกพื้นที่ (๒) ธุรกิจนายหน้าประกันวิทยาศาสตร์ ถือเป็นทางเลือก รูปแบบหนึ่งในการจัดจำหน่ายกรมธรรม์ประกันภัยโดยตรง และผ่านช่องทางออนไลน์ของนายหน้าประกัน วิทยาศาสตร์ของบริษัทนั้น ๆ และมีเงื่อนไขในการให้บริการมีลักษณะที่เหมือนกันในทุกพื้นที่ และ (๓) ธุรกิจการ ให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ในปัจจุบันมีการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ผ่านช่องทางออนไลน์ให้กับผู้ใช้บริการหรือผู้ที่สนใจ อีกทั้ง ลักษณะการ ให้บริการผ่านช่องทางออนไลน์มีรูปแบบในการให้บริการเช่นเดียวกันในทุกพื้นที่

ดังนั้น ขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศ

๖. ส่วนแบ่งตลาด

๖.๑ ส่วนแบ่งตลาดธุรกิจประกันวิทยาศาสตร์

ตลาดธุรกิจประกันวิทยาศาสตร์ ปี ๒๕๖๔ ก่อนและหลังการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. พบว่า ตลาดธุรกิจประกันวิทยาศาสตร์มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดคือ บริษัท ว. คิดเป็น ร้อยละ xxx รองลงมาคือ บริษัท ก. และบริษัท ค. คิดเป็นร้อยละ xxx และ xxx ตามลำดับ โดยก่อนการ รวมธุรกิจ บริษัท ท. และบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทย มีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ xxx และ หลังการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดคงเดิม ทั้งนี้พบว่า ก่อนและหลังการรวมธุรกิจมีค่า CR๓ เท่ากับ ๓๗.๓๐ ดังนั้น ตลาดข้างต้น จึงไม่มีผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

๖.๒ ส่วนแบ่งตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวิทยาศาสตร์

ตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวิทยาศาสตร์ ปี ๒๕๖๔ ก่อนและหลังการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ท. และบริษัท อ. พบว่า ตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวิทยาศาสตร์ มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุด คือ บริษัท ร. คิดเป็นร้อยละ xxx รองลงมาคือ บริษัท ล. และบริษัท ศ. คิดเป็นร้อยละ xxx และ xxx ตามลำดับ โดยก่อนการรวมธุรกิจ บริษัท อ. มีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ xxx และหลังการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาด คงเดิม ทั้งนี้พบว่า ก่อนและหลังการรวมธุรกิจมีค่า CR๓ เท่ากับ ๑๗.๓๖ ดังนั้น ตลาดข้างต้นจึงไม่มีผู้ประกอบการ ซึ่งมีความอำนาจเหนือตลาด

๖.๓ ส่วนแบ่งตลาดการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ

ฝ่ายกำกับดูแลการรวมธุรกิจ ได้ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. เกี่ยวกับตลาดการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ พบว่า บริษัท อ. ถือเป็นบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือในประเทศไทยที่เป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ของบริษัท อ. ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่ปรึกษาทางธุรกิจ ซึ่งในปี ๒๕๖๔ บริษัท อ.๑ มีรายได้เกิดขึ้นในประเทศไทย จำนวน xxx ล้านบาท ซึ่งไม่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และตลาดดังกล่าวไม่ทับซ้อนกันระหว่างผู้ประกอบการที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ท. และบริษัท อ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่บริษัท ท. ได้ดำเนินการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท อ. ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ในสัดส่วนร้อยละ xxx ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด ซึ่งการเข้าซื้อหุ้นดังกล่าวเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้นเพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดประกันวินาศภัย ตลาดธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัย และตลาดธุรกิจการให้บริการด้านการฝึกอบรม สัมมนา และเป็นที่พักศึกษาทางธุรกิจ พบว่า ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากไม่มีผู้ประกอบธุรกิจรายใดที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด และไม่มีผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันเกินกว่าร้อยละ ๗๕ ขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศดังกล่าว และได้พิจารณายอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจในตลาดประกันวินาศภัย มียอดเงินขายเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จะถือว่า การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็น “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง” ตามความในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยบริษัท ท. และบริษัท อ. มีบริษัทย่อยหรือบริษัทในเครือที่มีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) ในประเทศไทย พบว่า การรวมธุรกิจข้างต้นไม่มีตลาดที่มีความทับซ้อนกัน แต่เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าตลาดประกันวินาศภัย เข้าข่ายต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง

แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากมีรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ บริษัท ท. ซึ่งทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถือเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเอกฉันท์รับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่าง บริษัท ท. และบริษัท อ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๙ กันยายน ๒๕๖๕